

Posudek bakalářské práce

Dva garibaldiovští memoáristé: Giuseppe Bandi a Giuseppe Cesare Abba,

kteřou předložila Simona Rezková,

ÚRS FFUK v Praze, červen 2014

Bakalářská práce Simony Rezkové se věnuje analýze vzpomínkových děl Giuseppe Bandiho a Giuseppe Cesareho Abby, přibližujících jednu z nejvýznamnějších událostí italského národního sjednocení, a sice výpravu Tisíce pod vedením Giuseppe Garibaldiho a následné osvobození Sicílie.

V úvodu jsme podrobně seznámeni s širším historickým kontextem této události i politicky složitou situací tehdejší rozdrobené Itálie. Dále je nám představen Giuseppe Garibaldi jako historická osobnost i jako literární postava, což je důležité odlišení, jemuž je i dále v textu věnována náležitá pozornost (autorka například přibližuje, jak různí autoři budují obraz slavného vojevůdce a v čem se tyto obrazy překrývají a v čem naopak naprosto rozcházejí). Prostor získává také úvaha o příčinách vzniku a podobě silného garibaldiovského mýtu.

Následně autorka věnuje několik kratších kapitol specifické risorgimentální literatuře a přibližuje další významné Garibaldiho memoáristy, čímž dokládá silnou pozici tohoto literárního proudu v kontextu soudobé produkce (jakkoli zde nelze beze zbytku přijmout autorčino tvrzení, že memoárová literatura tvoří nejlepší prozaický článek mezi Alessandrem Manzoniem a Giovannim Vergou, str. 16, v tomto kontextu by se jistě dalo uvažovat také o próze milánské bohémy, která přináší do italské literatury zcela nová a svěží témata, to je však samozřejmě zcela mimo okruh této práce). Ačkoli se může zdát, že autorčino zkoumání se otevírá velmi zešířena a příliš obecně, než vyústí v konkrétní analýzu uvedených textů, je tento prolog funkční a zajišťuje pochopení širších souvislostí období bojů za národní sjednocení a jejich reflexi v literatuře.

Druhá část práce se již zabývá přímo zvolenými autory a jejich memoáry, u nichž vždy zkoumá jejich jazykovou stránku, uměleckou reprezentaci Garibaldiho postavy a obraz Sicílie a jejích obyvatel z pohledu příchozích. V závěru pak autorka postupně všechny tyto roviny textu podrobuje vzájemné komparaci a zmiňuje jejich odkaz současné literatuře v podobě četných aluzí v novém románu Umberta Eca.

Práce Simony Rezkové je přehledně a logicky strukturována, postupuje od

obecného vymezení tématu ke konkrétní textové a literární analýze, rovněž po obsahové stránce se jeví velmi zdařilá a inspirativní. Až na několik drobných stylistických nepřesností (str. 34 – v ponurém světle /raději negativním, nelichotivém světle/, str. 35 – sedmdesátileté narozeniny /sedmdesáté narozeniny/, str. 39 – hlavní protagonista /protagonista= hlavní postava, a tedy protagonista bez přívlastku/ apod.) je práce napsána odpovídajícím, kultivovaným jazykem. Pozitivně hodnotím také úroveň autorčina překladu vybraných pasáží. Uvedenou práci proto vřele doporučuji k obhajobě a navrhuji známku výborně.

V Říčanech dne 12. června 2014

Mgr. Olga Čaplyginová
oponentka